

Arrest

**nr. 127 729 van 31 juli 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 3 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DONCK, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 21 januari 2012 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 14 april 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 18 april 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 2 juni 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Armeens staatsburger van Armeense origine te zijn afkomst uit Echmiatsin. U bent in België aangekomen op 21 januari 2012 en op 24 januari 2012 vroeg u een eerste maal asiel. Op 27 juni 2012 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de reden van asiel (bezoek aan uw dochter) vreemd was aan internationale bescherming. Op 2 oktober 2012 werd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vastgesteld dat u afstand van geding deed. U heeft nagelaten om een cassatieberoep in te leiden. Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd diende u hier op 14 april 2014 een tweede asielaanvraag in. In het kader van uw huidige asielaanvraag verklaarde u dat u bij terugkeer niet meer in staat zou zijn uw pensioen in orde te maken en vreest u armoede en dakloos te zijn. U maakte ook duidelijk dat uw zoon, die psychische problemen kent, agressief en gewelddadig is en hem vreest. Ter ondersteuning van uw huidige asielaanvraag legde u attest van een psychiatrisch ziekenhuis, een kopie van een sociaal paspoort van het gezin d.d. 15 augustus 1994, een eigendomsakte d.d. 13 januari 2007, een kopie van een attest handicap zoon d.d. 12 juni 2012 en een diploma voor.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

De verklaringen die u aflegt vloeien niet voort uit de asielmotieven van uw eerste aanvraag. U verklaart actueel armoede en dakloosheid te vrezen doordat uw pensioen zou zijn afgeschaft. Uw vreest tevens uw zoon omdat hij psychische en gedragsproblemen kent en hij u omwille van deze problemen iets zou proberen aan te doen. Er moet echter vastgesteld worden dat deze elementen niet overtuigen om de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat deze sociaal-economische en familiale problemen geen verband houden met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Evenmin zijn er elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Wat betreft uw vrees voor uw zoon, dient opgemerkt te worden dat hij omwille van zijn psychische en gedragsproblemen in het verleden reeds psychiatrisch werd behandeld en vastgehouden. U legt hiervan bewijsstukken voor. Bijgevolg, indien er met uw zoon opnieuw problemen zouden ontstaan door zijn psychische gezondheid, meent het Commissariaat-generaal dat er geen redenen zijn waarom uw zoon niet opnieuw kan opgevangen worden, en waardoor uw vrees voor een aantasting van uw fysieke integriteit ongegrond is.

Wat betreft uw vrees voor armoede en dakloosheid, moet opgemerkt worden dat uw vrees eveneens ongegrond is. U heeft van een kennis vernomen dat uw pensioen werd afgeschaft en u vreest dat u bij terugkeer uw pensioen niet meer in orde zou kunnen krijgen. Vastgesteld moet worden dat dit een blote bewering blijft welke niet gestaafd wordt door enige objectieve onderbouwing of aanwijzing. Zo u uw pensioen actueel niet meer zou ontvangen, toont u alleszins niet aan dat u bij terugkeer als Armeens staatsburger geen rechten meer kan doen gelden op uw pensioen of enig ander vervangingsinkomen.

Met betrekking tot de documenten die u aanbrengt, met name het sociaal paspoort van uw gezin, de eigendomsakte en uw diploma, moet opgemerkt hebben dat deze documenten geen band houden met uw asielrelaas. Het afschrift van psychiatrisch ziekenhuis en het attest handicap van uw zoon, geeft aan dat uw zoon psychische problemen ondervindt, wat niet wordt betwist. Bijgevolg kunnen deze documenten niet beschouwd worden als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming vergroot.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op maandag 2 juni 2014 bij aangetekende brief verstuurd werd naar de door verzoekster gekozen woonplaats, zijnde Thomas van Loostraat 69 te 8400 Oostende (zie formulier 'Verklaring betreffende de woonstkeuze' van 18 april 2014).

Naar luid van artikel 39/57, §1, tweede lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen moet het beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingesteld binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Naar luid van artikel 39/57, §2, 2° van bovengenoemde wet begint de in paragraaf 1 bepaalde beroepstermijn te lopen, wanneer de kennisgeving is gebeurd bij aangetekende brief of bij gewone brief, vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten overhandigd werd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst.

De vervalddag is in de termijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervalddag verplaatst op de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag niet zijnde een zaterdag, zon- of feestdag.

De Raad stelt vast dat 19 juni 2014 de laatste nuttige dag was voor het indienen van het verzoekschrift zodat het op 3 juli 2014 ingestelde beroep laattijdig en bijgevolg onontvankelijk is.

De beroepstermijn is van openbare orde en moet strikt worden toegepast. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RVS 18 juni 2004, nr. 132.671).

2.2. Waar verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing niet werd genomen binnen de in artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet voorziene termijn van acht dagen zodat geen toepassing kan worden gemaakt van artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, kan zij bezwaarlijk ernstig worden genomen.

De Raad wijst erop dat artikel 57/6/2, tweede lid luidt als volgt: *“De in het eerste lid bedoelde beslissing moet worden getroffen binnen een termijn van acht werkdagen, zijnde iedere dag, behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag, na verzending van het asielverzoek door de minister of diens gemachtigde.”* Dit betreft evenwel een termijn van orde en de vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden, laat staan dat een overschrijding van deze termijn tot gevolg zou hebben dat de beroepstermijn, die zoals hoger reeds gesteld raakt aan de openbare orde, niet gerespecteerd dient te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig juli tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS